

رسالة القحطوية ترد علي الذين كفروا المسلمين

NAKŞİBENDİ TARİKATINDA RABİTA

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي موجود بلا مكان

الحمد لله الذي يفقه من يريد في
الدين

الحمد لله الذي يوتي الحكمة من
يشاء

صلي الله علي سيدنا محمد نبي الامي و
علي اله و صحبه و سلم

اللهم لا سهل الا ما جعلته سهلا

ربي اشرح لي صدري و يسر لي امري

RABITA'NIN BİDAT OLUP OLMAMASI

İmam Şafii رضي الله عنه demiştir ki;

المحدثات من الأمور ضربان أحدهما ما أحدث
يخالف كتاباً أو سنة أو أثراً أو إجماعاً فهذه
البدعة الضلالة، والثاني ما أحدث من الخير لا
خلاف فيه لواحد من هذا، فهذه محدثة غير
مذمومة

"Sonradan icat edilen bidatler iki kısımdır. Bir kısmı Kitab'a, Sünnet'e, Eser'e veyahut icmaaya muhaliftir bu tarz bidatler bidat-ı dalalettir. Bir kısım hayırlı bidatlere gelince bu tarz bidatlerin zemmedilmemesinde hiçbir hilaf yoktur."

İmam Şafii'nin sözünden anlaşılıyor ki hayırlı bidatleri zemmetmek asla bir müslümana yaraşmaz.

İbn Hacer el-Askalani رحمه الله da Fethu'l-Bari adlı eserinde demiştir ki;

المحدثات بفتح الدال جمع محدثة والمراد بها ما أحدث ، وليس له أصل في الشرع ويسمى في عرف الشرع بدعة وما كان له أصل يدل عليه الشرع فليس بدعة ، فالبدعة في عرف الشرع مذمومة بخلاف اللغة فإن كل شيء أحدث على غير مثال يسمى بدعة سواء كان محموداً أو مذموماً

"Muhdesat, muhdes kelimesinin çoğuludur. Sonradan icad edilen bidata denir ve şeriatte aslıda yoktur. Şeriat örfünde buna bidat denir. Şeriatın delalet ettiği bir aslı bulunan ihdasa ise bidat denmez. Şeriat örfünde bidat zemmedilmiştir. Ama luğat manasında ki bidat öyle değildir. Övülmüş olsun veya yerilmiş olsun sonradan ihdas edilen misalsiz her bir iş bidat olarak isimlendirilir."

İbn Kesir رحمه الله kendi tefsirinde diyor ki;

والبدعة على قسمين : تارة تكون بدعة شرعية ، كقوله : فإن كل محدثة بدعة ، وكل بدعة ضلالة . وتارة تكون بدعة لغوية ، كقول أمير المؤمنين عمر بن الخطاب رضي الله عنه عن جمعه إياهم على صلاة التراويح واستمرارهم : نعمت البدعة هذه

"Bidatler iki kısımdır; Bazen şer'i anlamda kullanılır ki şu hadis-i şerif şer'i anlamdaki bidate örnektir;

-Her bidat dalalettir.

Bazende bidat kavramı luğavi manada kullanılır. Mü'minlerin Emiri Hazreti Ömer bin Hattab رضي الله عنه teravih namazı için cemaati toplayıp da bu cemaatin teravih namazını cemaatle ifa etmeye devam etmesine binaen şu sözü söylemiştir.

-Bu ne güzel bir bidattir."

İbn Kesir'in sözünden de anlaşılıyor ki bidat şer'i ve luğavi manada olmak üzere ikiye ayrılıyor. Ömer رضي الله عنه'nun bu kasdı, bu uygulamanın yirmi rekât şeklinde daha önce mevcut olmadığını, ancak dinde aslının bulunduğunu ifade etmekte.

Şimdi gelelim Rasulullah عليه و سلم'in şu hadis-i şerifine...

من سن في الإسلام سنة حسنة فله أجرها وأجر من عمل بها

"Kim İslam'da bir sünnet ihdas ederse bu sünnetin escri amel edene ve ihdas edene aittir."

Selefi Meşayihından İbn Teymiyye'nin Akidetü'l-Vasitiyye adlı eserine şerh yazan meşhur zat İbn Useymin bu hadis ışığında demiştir ki;

أن يفعل شيئاً وسيلة لأمر مشروع، مثل بناء المدارس وطبع الكتب فهذا لا يتعبد بذاته ولكن لأنه وسيلة لغيره فكل هذا داخل في قول النبي صلى الله عليه وسلم: "من سن في الإسلام سنة حسنة فله أجرها وأجر من عمل بها

(Sünnet-i Haseneden kasıt) Meşru bir işe vesile bir şey yapmaktır ki mesela buna medrese inşaa etmek, kitap basmak gibi örnekler verilebilir. bunun gibi misallerin bizatihi taabbud sayılmaz ama ibadete vesiledir. Bu misallerin hepsi Rasulullah'ın (yukarıda naklettiğimiz) hadisin şumulundedir.

Tüm bu verilerden elde ettiğimiz netice şudur ki. Rabitanın şeriat örfünde bir aslı vardır.

Asla mezmum olduğu iddia edilemez ve sünnet-i hasene olduğu telakki edilebilir.

RABITA HİND YOGASININ BİR KOPYASI MI?

Bazı yönlerden birbirine benziyor diye rabıtayı hint kaynaklı göstermek ve yoga gibidir demek yanlıştır.

Peygamber Efendimiz, peygamberliğinden önce diğ er Araplar sarık sararlardı. Yahudiler takke ile namaz kırlarlardı. Şimdi sarık ve takke Yahudi adeti diyip bunlarla namaz kılmamak dahi olmaz...

Hristiyan rahibeler çarşaf giyiyorlar. Çarşaf Hristiyan rahibelerinden geldiğı için giyilmesi caiz olmaz diyebilirmiyiz? Böyle bir kıyas doğru olur mu?

İmam Ahmed bin Hanbel رحمه الله'tan sadece yedi sene sonra tevellüd eden, Ebu Bekir Şibli قدس سره Ebu Hüseyin Nuri'nin yanına girdi. Nuri قدس سره mescidde itikaf halindeydi. Şibli onu, güzelce toplanmış ve hiçbir azası hareket etmeden sakince oturur vaziyette gördü. Kendisine, "Bu murakabe şeklini ve sükûnet halini kimden öğrendin?" diye sordu. Nuri, ona dik dik bakarak dedi ki;

"Bizime evdeki kediden öğrendim. O, bir defasında fareyi avlamak için, sessizce bir taşın üstüne çıkıp bütün dikkatiyle ona yöneldi, öyle ki kılı bile kıpırdamıyordu. İşte ben, hedefine yönelmeyi, o kediden öğrendim."

Bir başka dinin temel ilkesi ve ayırıcı özelliğı olmayan güzel ve faydalı şeyleri taklit etmenin dinen bir sakıncası yoktur. Mesela tıp, bilim, ilim, eğitim, teknoloji gibi ortak alanlarda faydalı şeyleri dinimiz almayı yasaklamış değildir; aksine teşvik ve tavsiye etmiştir.

RABITA'NIN BİRİNCİ TANIMI

Özellikle Nakşibendi/Menzil tarikatı müridlerinin başucu kitabı olan Arifler Yolunun Edepleri isimli kitapta rabita ile alakalı şöyle bir tarif vardır.

"Rabita, müridin kamil mürşidini hayal ederek kalbini onun kalbine bağlamasıdır..."

Rabita da zaten, kelime olarak "bir şeyi diğ erine bağlamak, sabitleştirmek, bir işin üzerinde durmak, iki şey arasındaki ilgi, bağ ve alaka" demektir. Rabt kökünden gelmektedir. Bir kimsenin suretini ve siretini düşünerek kalbi bağlamakta bir çeşit rabitadır. Mesela;

وَأَنَا أَشْتَهِي أَنْ تَصِفَ لِي مِنْهَا شَيْئًا أَتَعْلَقُ بِهِ

Hazreti Hasan رضي الله عنه Hind b. Ebî Hâle'ye:

"Bana Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'ın vasıflarını anlat ki; onu hayalimde canlandırayım ve kalbimi ona bağlayayım".

Efendimiz صلى الله عليه وسلم'in şemailini ve özelliklerini öğrenmek istemesi konumuz açısından oldukça önemlidir. Buradaki maksat onu hayalinde canlandırmasından başka bir şey değildir.

RABITA'NIN İKİNCİ TANIMI

Rabita'nın ikinci tanımı da ruhların daha bedenler kavuşmadan buluşup aralarında irtibat kurulmasıdır.

Günümüzdeki Arap dünyasında rabita kelimesi; cemiyette veya sanal alemde topluluk, dernek, birlik gibi manalar taşır.

Nasıl ki dünyanın dört bir tarafındaki müslümanlar daha birbirlerini görmeden ve karşılaşmadan görülmeyen enerjik ve teknolojik hat ve bağlar sayesinde forum, facebook gibi sanal bir ortamda bir araya gelip sanal da olsa birliktelik kurup ve iletişim sağlıylarlarsa; Tasavvuftaki rabita da hakeza müminler arasında böyle bir bağ sağlar.

Böylece tasavvuf ehli müslümanlar bunun gibi bir manevi bağ sayesinde bedenleri buluşmadan ruhları bir araya gelir. Teknolojik gelişmelerin neredeyse bir çoğı tasavvuf ilminin semereleri olan hakikatleri ispat etmeye an be an devam ediyor.

İlk paragrafta anlatılan sanal birlikteliğ e nasıl rabita deniyor ve bu sanal rabita da insan zihninin bir ürünü olarak kabul ediliyorsa aynı şekilde manevi ve ruhani birlikteliğ in tasavvuftaki adı olan rabitanın inkar edilmesi sadece aklın tenakuzu ve iflasıdır.

Allah Rasulu صلى الله عليه وسلم buyuruyor ki:

إِنَّ أَرْوَاحَ الْمُؤْمِنِينَ تَلْتَقِي عَلَى مَسِيرَةِ يَوْمٍ ، مَا
رَأَى أَحَدُهُمْ صَاحِبَهُ قَطْ

“Müminlerin ruhları sahipleri birbirlerini
daha görmemişken bir günlük mesafede
buluşurlar.”

Yine İbn Kayyım El-Cevziyye Kitab al-ruh
adlı eserinin yirminci sahifesinde ruhların
buluşması konusunun ilk cümlesinde diyor ki:

هل تتلاقى أرواح الأحياء وأرواح الأموات أم
لا ؟ شواهد هذه المسألة وأدلتها أكثر من أن
يحصيها إلا الله تعالى ، والحس والواقع من
أعدل الشهود بها، فتلتقي أرواح الأحياء
والأموات كما تلتقي أرواح الأحياء

Ölülerin ruhları ile dirilerin ruhlarının
karşılaşabilmesinin imkanı var mıdır? Bu
meselede şahit olanlara ve delillere bakacak
olursak bu tarz olayların kaç kere vuku
bulduğunu sadece Allah bilir. Hissiyat ve
vakıtlar ki bunlar bizim en adil şahitlerimizdir
gösterir bize, ölülerin ruhları dirilerle
buluşması tıpkı diri olanların ruhlarının
buluşması gibi mümkündür.”

Bu tanımlamalar aşağıdaki sahih hadisede
mutabıktır:

رَأَيْتُ فِي الْمَنَامِ كَأَنِّي أَسْجُدُ عَلَى جَبْهَةِ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبِرْتُ بِذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: "إِنَّ الرُّوحَ لِيَلْقَى
الرُّوحَ". فَأَقْنَعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأْسَهُ
هَكَذَا فَوَضَعَ جَبْهَتَهُ عَلَى جَبْهَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

İmare bin Hüzeyme bin Sabit رضي الله عنه şöyle
anlatıyor. Babam Huzeyme bir keresinde sanki
Rasulullah صلى الله عليه وسلم'in alnı üzerine
secde ettiğini görmüş, bunu Rasulullah صلى الله
عليه وسلم'e anlatmıştı. Bunun üzerine
Rasulullah صلى الله عليه وسلم 'Ruh ruha
kavuşur.” Buyurmak suretiyle mübarek başını
eğerek ona rüyada gördüğü gibi yapmasını
emretti. Babam da arka tarafından Rasulullah
صلى الله عليه وسلم'in alnı üzerine secde yaptı.

Son olarakta bu anlatılanların günümüzde dahi
vukua gelebileceğini ispatlarcasına şu haberi
paylaşalım.

RÜYASINDA DÖVÜLDÜĞÜNÜ GÖREN ADAMIN BAKIMINI ÜSTLENDİ

Bolu'da oturan evli ve 2 çocuk annesi Hacer
Saltan, 7 yıl önce bir gece rüyasında uzaktan
tanıdığı Sezai Çetinkaya'nın "Beni dövüyorlar.
Gel beni bunlardan kurtar" dediğini gördü.

Saltan, durumu eşine anlatarak Çetinkaya'nın
yaşadığı Boyabat köyüne gitti. Hacer Saltan
burada, oğlunun trafik kazasında ölmesinin
ardından gelini ile yaşayan Sezai
Çetinkaya'nın darbedilmiş olduğunu gördü.

Saltan, Çetinkaya'yı yanına alarak 2 çocuğu ve
eşiyle birlikte yaşadığı Sağlık Mahallesi'ndeki
evine götürdü. Eşi ve 2 kızı tarafından
istenmeyen Sezai Çetinkaya, Saltan Ailesi ile
birlikte yaşamaya başladı.

Sezai Çetinkaya daha sonra Hacer Saltan'ın
girişimleriyle 'vasilik' davası için mahkeme
başvurdu. Mahkeme, aile bireylerinin kabul
etmediği Sezai Çetinkaya'nın vasilliğini Hacer
Saltan'a verdi.

Çetinkaya'ya 7 yıldır kendi babası gibi bakan
Saltan, "Sezai amca benim rüyama girdi. Kan
bağımız olmasa da uzaktan tanıyorum.
Rüyamda 'Hacer beni dövdüler. Beni alın'
dedi. Ben rüyadır diye pek umursamadım ama
kafama takıldı.

Eşimle birlikte yaşadıkları yere gittik.
Yüzündeki morlukları gördüm. Zaten gelinine
de orada bir şey söylemek istemedim emin
olmadığım için. Aldım amcayı buraya
getirdim. Arabaya binince bana 'Beni
dövdüler. Beni bir daha oraya götürmeyin'
diye yalvardı.

İbn Kayyım El-Cevziyye aynı eserinde diyor
ki:

قال جميل بن معمر العذري أظن نهاري مستهما
وتلتقي ... مع الليل روى في المنام وروحها
فإن قيل فالنائم يرى غيره من الأحياء يحدثه
ويخاطبه وربما كان بينهما مسافة بعيدة ويكون
المرئي ! يقظان روحه لم تفارق جسده فكيف

التقت روحهما قيل هذا إما أن يكون مثلاً
مضروباً ضربه ملك الرؤيا للنائم أو يكون
حديث نفس من الرأى تجرد له في منامه كما
قال حبيب بن أوس سقيا لطيفك من زور أتك به
... حديث نفسك عنه وهو مشغول وقد تتناسب
الروحان وتشتد علاقة احدهما بالآخرى فيشعر
كل منهما ببعض ما يحدث لصاحبه وإن لم يشعر
بما يحدث لغيره لشدة العلاقة بينهما وقد شاهد
الناس من ذلك عجائب والمقصود أن أرواح
الأحياء تتلاقى في النوم كما تتلاقى أرواح
الأحياء والأموات

*Cemil bin Mamer el-Uzri dedi ki: Gündüzlerim
şiddetli bir sevgiye tutularak gölgelendi Her
gece uykumda ruhum onun ruhuyla
buluşuverdi Eğer denirseki Bir kişi uykusunda
yaşayan birini görür onunla konuşur ama
olur ya aralarında çok uzak mesafeler olur. Ve
görülen hayattaki şahsın ruhuda uykusundan
uyanmış ve ruhu da cesedindedir nasıl olur da
iki (hayattaki) ruh kavuşur ?*

*Denir ki; Bu ya rüyadan mesul meleğin rüya
gören kişiye göstermiş olduğu bir meseldir ya
da nefsin meşguliyetinin rüyasında ki
tezahürüdür.*

*Habib bin Evs'in şiirindeki gibi.. Ama bazen
de olur ki iki ruh arasında mütenasiplik ziyade
olur ve iki ruhun birbiriyle alakası çoğalır.*

*Böylece her iki ruhta birbirlerinin
konuşmalarını havadislerini -velevki biri
diğerinin konuşmasını hissedemesede-
hissederir.*

*İnsanlar böyle acaipliklere çokça şahit
olmuştur. Bunları anlatmada ki maksadımız
diri ruhların dahi rüyada buluşabilmelerinin
tıpkı diri ruhun ölmüş olanın ruhuyla
buluşabilmesi gibi mümkün olmasıdır.*

RABITA YAPMANIN VÜCUDA TE'SİRİ

İnsan sadece gördüğünden değil, hayaline aldığı şeylerden de etkilenir. Gönülün hayal hazinesine aldığı herşey, vücutta kendine has bir etki yapar. Bu etki sadece yüzde değil, hayal edilen şeyin cinsine ve etki alanına göre vücudun değişik yerlerinde etkisini gösterir.

Mesela ekşi bir eriği yenirken gören veya onu hayalinde düşünen bir kimsenin damaklarında ekşi bir tat oluşur. Hayalde şekillenen erik beyni etkiler ve beyin bu etkiyi damağa ulaştırır sonra damak eriğin tabiatına uygun bir sıvı salgılar.

Can düşmanını düşünen bir kimsenin intikam hırsı ile damarları kabarır, vücudu gerilir, burnu şişer ve yüzü kızarır. Ciddi olarak ölüyü, ölümü, kabir azabını ve cehennem ateşini düşünen kimsenin kalbi titrer, yüzü sararır. Gözleri buğulanır ve iştahı kaçar.

HAYVANLARDAKİ DEĞİŞİM!

فَلَمَّا ارَادَ فِرَاقَ شُعَيْبٍ، أَمَرَ امْرَأَتَهُ أَنْ تَسْأَلَ أَبَاهَا
أَنْ يُعْطِيَهَا مِنْ غَنَمِهِ مَا يَعِيشُونَ بِهِ، فَأَعْطَاهَا مَا
وَلَدَتْ غَنَمُهُ مِنْ قَالِبِ لَوْنٍ مِنْ وَلَدِ ذَلِكَ الْعَامِ،
وَكَانَتْ غَنَمُهُ سُودًا جَسَنًا، فَأَنْطَلَقَ مُوسَى، عَلَيْهِ
السَّلَامُ، إِلَى عَصَا قَسَمَهَا مِنْ طَرَفِهَا، ثُمَّ وَضَعَهَا
فِي أَدْنَى الْحَوْضِ، ثُمَّ أَوْرَدَهَا فَسَقَاهَا، وَوَقَفَ
مُوسَى، عَلَيْهِ السَّلَامُ، بِإِزَاءِ الْحَوْضِ، فَلَمْ تَصْدُرْ
مِنْهَا شَاءٌ إِلَّا ضَرْبَ جَنْبِهَا شَاءَ شَاءَ قَالَ: فَأَتَأَمَّتْ
وَأَنَلَّتْ وَوَضَعَتْ كُلُّهَا قَوْلِ اللَّوَانِ، إِلَّا شَاءَ أَوْ
شَاتَيْنِ: لَيْسَ فِيهَا فَشُوشٌ، وَلَا ضَبُوبٌ، وَلَا
عُرُوزٌ، وَلَا تَعُولٌ، وَلَا كَمْشَةٌ تَفُوتُ الْكَفَّ. قَالَ
النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ افْتَتَحْتُمْ الشَّامَ
وَجَدْتُمْ بَقَايَا تِلْكَ الْغَنَمِ، وَهِيَ السَّامِرِيَّةُ، قَالَ ابْنُ
لَهْيَعَةَ: الْفَشُوشُ: وَاسِعَةُ الشَّخْبِ. وَالضَّبُوبُ:
طَوِيلَةُ الضَّرْعِ تَجْرُهُ. وَالْعُرُوزُ: ضَبِيقَةُ الشَّخْبِ.
وَالْتَعُولُ: الصَّغِيرَةُ الضَّرْعِ كَالْحَلَمَتَيْنِ. وَالْكَمَشَةُ
الَّتِي لَا يُحْكَمُ الْكَفُّ عَلَى ضَرْعِهَا لِصِغَرِهِ. وَفِي
صِحِّهِ رَفَعَهُ هَذَا الْحَدِيثَ نَظْرًا، وَقَدْ يَكُونُ مَوْفُوقًا،

الْإِبْنُ جَرِيرٍ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، حَدَّثَنَا
مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ، حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، حَدَّثَنَا أَنَسُ
بْنُ مَالِكٍ قَالَ: لَمَّا دَعَا نَبِيُّ اللَّهِ مُوسَى صَاحِبَهُ إِلَى

الْأَجَلِ الَّذِي كَانَ بَيْنَهُمَا، قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ: كُلُّ شَاةٍ
وَلَدَتْ عَلَى لَوْنِهَا فَكَانَ وَلَدُهَا. فَعَمَدَ فَوَضَعَ خِيَالًا
عَلَى الْمَاءِ، فَلَمَّا رَأَتْ الْخِيَالَ فَرَعَتْ، فَجَالَتْ
جَوْلَةً، فَوَلَدْنَ كُلُّهُنَّ بُلُقًا إِلَّا شَاةً وَاحِدَةً، فَذَهَبَ
بِأُولَئِهِنَّ ذَلِكَ الْعَامَ. وَهَذَا إِسْنَادُ رَجَالُهُ ثِقَاتٌ.

*Hazreti Musa عليه السلام, Hazreti Şuayb'ın
damadıdır. Hz. Musa عليه السلام ailesiyle
birlikte Hz. Şuaybtan ayrılmak isteyince,
Hazret-i Şuayb'ın kızı babasından kendisine
geçimliklerini sağlayacak kadar koyun
vermesini istedi.*

*Hz. Şuayb'ta, içinde bulundukları sene içinde
yavrulayacak koyunların değişik renkte
olanlarını kendilerine vereceğini söyledi.
Bütün koyunları güzel siyah bir renge sahipti.
Bunun üzerine Hz Musa عليه السلام koyunların
farklı renkte yavru doğurmasını temin için,
koyunların su içeceği su göletinin üzerine
değişik renkte hayalet şekiller dikti.*

*Koyunlar, onları görünce korktular,
gördükleri şekli heyecanla süzmeye ve
etrafında dolaşmaya başladılar. Bu heyecan
sırasında dikkatin toplandığı renk ve şekil,
karınlarındaki yavruya yansıdı; bir koyun
hariç, diğer bütün koyunlar alacak renkte
yavru doğurdu.¹*

Sürekli seyredilen bir resim ve şekil,
hayvanların üzerinde böyle bir etkiye ve
değişime sebep olursa, insanın gözü ve
gönlüyle sürekli seyredip hayal ettiği
resimlerden, şekillerden, şahıs ve
görüntülerden nasıl etkileneceğini
düşünmelidir. Yukarıda nakledilen olaylar,
dikkatle takip edilen bir görüntünün fitrata
yaptığı etkiye bir örnek olmakla birlikte,
onların rabıtaıyla da bir irtibat yönü vardır.

RABITA'DA MÜRŞİD-İ KAMİL'DEN FEYZ ALMAK

İmam Ahmed bin Hanbel رحمه الله Safvan
bin Süleym hakkında demiştir ki;

هذا رجل يستسقى بحديثه وينزل القطر من
السماء بذكره

*"Onun hadisiyle su istiska edilir ve
hatırlanmasıyla semadan yağmur iner."*

İbnu's-Salah Hadis Usulü Mukaddimesinin
428. Sahifesinde bu sözün geçtiği şu
menkıbeyi nakleder;

*"Babam Ebu Amr, Ebu Cafer'e hangi niyetle
hadisi yazayım diye sordu. Ebu Cafer
(rahimehullah): "Siz bilmezsiniz ki Salihler
hatırlanınca rahmet iner?"'. Ebu Amr evet
diyince, Ebu Cafer : "Allah Rasulu (ص)
Salihlerin reisidir." Dedi.*

قدس سره Tebeu't-Tabiin'den Sufyan bin Uyeyne
 demiştir ki;

"Düşünmek kalbe giren bir nurdur."

Bişr bin Haris رحمه الله demiştir ki;

يقول بحسبك ان اقواما موتى تحيا القلوب
بذكرهم وان اقواماً أحياء تعمى الأبصار بالنظر
إليهم

*Bişr bin Haris رحمه الله demiştir ki Nice ölmüş
kimselerin hatırlanmasıyla kalblerin dirilmesi
ve nice ölmüş kimselerin hatırlanmasıyla
basiretin kararması sana nasihatene kifayet
eder.*

BU DÖRT SÖZÜN HÜLASASI

Allah'ın salih kullarını hatırlayıp zikretmek
rahmete vesile olduğu gibi yağmura da
vesiledir. Ayrıca bu velileri düşünmek kalbe
giren bir nurdur.

Mehmed Zahid Kotku قدس سره bu konu ile
alakalı buyuruyor ki;

*"Demir yakmaz ama demiri ateşe koy, demir
ateşle hemhal ola ola öyle bir an gelir, demir
de yakar hale gelir. Dolayısıyla nur sahibi,
nurlu, feyizli biri ile hemhal ola ola bu nur
öteki insana geçer."*

¹ İbn Kesir el-Bidaye vennihaye 2/19-20, Taberi,
Camiul Beyan 18/237-238, İbn Asakir Tarihu
Medineti dımaşk

Ebu Inebe el-Havlani (Radiyallahu nah)'dan rivayet edilen: bir hadisi şerifte şöyle buyruluyor:

إِنَّ لِلَّهِ أَنْيَّةً مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ ، وَ أَنْيَّةً رَبِّكُمْ قُلُوبُ
عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ ، وَ أَحَبُّهَا إِلَيْهِ أَلْيُهَا وَ أَرْقُهَا

“Şüphesiz Allah(u Tealan)ın, yer ehlinden bir takım kapları vardır. Rabbinizin kapları, Salih kullarının kalpleridir. Kalplerin Allah'a en sevgilisi ise, en yumuşak ve en merhametli olanlarıdır.”

Mürşid-i Kamil, Allah Teala'nın yeryüzünde dostu ve halifesi olarak bu ilahi nuru ve feyizi taşıyan bir kalp sahibidir. Bu kalbe bağlanan kimseye muhabbeti nisbetinde ilahi feyiz gelir. Mürşid bu işte, güneşin aydınlığını yansıtan bir ayna görevi yapar. Kalbe inen ilahi nuru, feyzi ve sevgiyi, kendisine bağlanan kalbe yansıtır.

Fahreddin er-Razi رحمه الله 'ın şu sözünü İmam Münavi رحمه الله naklediyor;

أَنْ رُوحَ الْإِنْسَانِ ضَعِيفَةٌ لَا تَسْتَعِدُّ لِقَبُولِ
الْأَنْوَارِ الْإِلَهِيَّةِ فَإِذَا اسْتَحْكَمَتِ الْعِلَاقَةُ بَيْنَ رُوحِهِ
وَأَرْوَاحِ الْأَنْبِيَاءِ فَالْأَنْوَارُ الْفَائِضَةُ مِنْ عَالَمِ الْغَيْبِ
عَلَى أَرْوَاحِ الْأَنْبِيَاءِ تَنْعَكِسُ عَلَى أَرْوَاحِ الْمُصَلِّينَ
عَلَيْهِمْ بِسَبَبِ إِنْعِكَاسِ مِثَالِ الشَّمْسِ وَالطَّسْتِ
الْمَمْلُوءِ مَاءً

Şüphesiz insan ruhu zayıftır ve ilahi nurları kabule hazır değildir. Eğer peygamberlerin ruhları ve kendi ruhu arasındaki alaka muhkem dereceye çıkarsa, o zaman enbiyaların ervahı üzerine akan nurlar peygamberlere salat getirenlerin üzerine

yansır tıpkı güneşin su dolu kapta gözükmesi gibi.

İBN TEYMİYYE VE RABİTA

Yine Mecmu'u'l-Fetevası'nın 10. cildinin 608 sahifesini açalım Ey Müslümanlar ; Kendisi diyor ki ;

فَإِنَّكَ إِذَا أَحْبَبْتَ الشَّخْصَ لِلَّهِ ، كَانَ اللَّهُ هُوَ
الْمَحْبُوبَ لَذَاتِهِ ، فَكَلِمَا تَصَوَّرْتَهُ فِي قَلْبِكَ ،
تَصَوَّرْتَ مَحْبُوبَ الْحَقِّ ، فَأَحْبَبْتَهُ ، فَازْدَادَ حُبَّكَ
لِلَّهِ ، كَمَا إِذَا ذَكَرْتَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ،
وَالْأَنْبِيَاءَ قَبْلَهُ ، وَالْمُرْسَلِينَ ، وَأَصْحَابَهُمْ
الصَّالِحِينَ ، وَتَصَوَّرْتَهُمْ فِي قَلْبِكَ ، فَإِنَّ ذَلِكَ يَجْذِبُ
قَلْبَكَ إِلَى مَحَبَّةِ اللَّهِ الْمَنْعَمِ عَلَيْهِمْ ، وَبِهِمْ ، إِذَا كُنْتَ
تَحِبُّهُمْ لِلَّهِ ، فَالْمَحْبُوبَ لِلَّهِ يَجْذِبُ إِلَى مَحَبَّةِ اللَّهِ ،
وَالْمَحَبِّ لِلَّهِ إِذَا أَحَبَّ شَخْصًا لِلَّهِ ، فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ
مَحْبُوبُهُ ، فَهُوَ يَحِبُّ أَنْ يَجْذِبَهُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى ، وَكُلُّ
مَنْ الْمَحَبِّ لِلَّهِ ، وَالْمَحْبُوبَ لِلَّهِ ، يَجْذِبُ إِلَى اللَّهِ .

“Sen bir şahsı Allah için seversen, doğrudan Allah'ı sevmiş olursun. Sen o şahsı ne zaman kalbinde tasavvur etsen, Cenabı Hakk'ın sevgilisi olan birisini tasavvur etmiş olursun ve böylece onu sevmiş olursun. Böylece senin Allah için ve Allah'a olan muhabbetin daha fazla artmış olur. Nitekim sen ne zaman Peygamberi (sav) ve ondan önceki peygamberleri ve onların izinden gidenleri zikredip/hatırlayıp, onları kalbinde veya kafanda tasavvur etsen senin bu durumun kalbini onlara her türlü nimetleri veren Allah'ı sevmeye cezbeder, çeker götürür.”